

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Pracownia problemowa [S2EiT1-ESPiO>PRAC]

Przedmiot

Kierunek studiów

Elektronika i telekomunikacja

Rok/Semestr

1/2

Studia w zakresie (specjalność)

Elektroniczne systemy programowalne i
optotelekomunikacja

Profil studiów

ogólnoakademicki

Poziom studiów

drugiego stopnia

Język oferowanego przedmiotu

polski

Forma studiów

stacjonarne

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

0

Laboratorium

0

Inne

0

Ćwiczenia

0

Projekty/seminaria

30

Liczba punktów ECTS

2,00

Koordynatorzy

prof. dr hab. inż. Grzegorz Danilewicz
grzegorz.danilewicz@put.poznan.pl

Wykładowcy

Wymagania wstępne

Podstawowa i pogłębiona wiedza w zakresie elektroniki i telekomunikacji, wiedza i umiejętności z programowania komputerów, umiejętność krytycznego przeglądania źródeł, świadomość potrzeby pracy naukowej.

Cel przedmiotu

Pracownia problemowa jest etapem przygotowawczym do realizacji pracy dyplomowej magisterskiej. W jej trakcie jest precyzyjnie definiowany zakres pracy dyplomowej, dokonywany jest krytyczny przegląd literatury i/lub istniejących rozwiązań. Celem jest wyrobienie praktycznych umiejętności rozwiązywania problemów w zakresie nabytej w toku studiów wiedzy.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza:

1. Zna podstawy pracy naukowej
2. Zna techniki i narzędzia do rozwiązywania złożonych zadań inżynierskich lub badawczych w wybranych zastosowaniach elektroniki i telekomunikacji

3. Ma świadomość powoływania się na źródła i konieczności samodzielnej pracy

Umiejętności:

1. Potrafi korzystać z różnych źródeł informacji, potrafi dokonać krytycznej analizy informacji w zakresie wybranych zastosowań elektroniki i telekomunikacji
2. Potrafi wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie
3. Potrafi przygotować i przedstawić prezentację wykonanego przez siebie zadania oraz zainicjować, prowadzić i podsumować dyskusję na jego temat

Kompetencje społeczne:

1. Potrafi inicjować i sterować dyskusją na wybrane tematy techniczne, potrafi formułować sądy i ich bronić
2. Potrafi zaplanować działania związane z realizacją pracy nad złożonym zadaniem z zakresu elektroniki i telekomunikacji

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Bieżąca kontrola postępu prac nad tworzeniem pracy dyplomowej magisterskiej przez:

1. Przygotowanie co najmniej dwóch prezentacji wskazujących na postęp prac w kolejnych etapach jej tworzenia
2. Wygłoszenie referatu na podstawie prezentacji i udział w dyskusji na jego temat

Ocenie podlegają następujące składowe:

1. Obecność na zajęciach
2. Aktywność na zajęciach, zaangażowanie w dyskusję, umiejętność obrony swojego stanowiska
3. Jakość prezentacji
4. Umiejętność wygłoszenia referatu
5. Terminowość realizacji zadań

Ocena końcowa jest wypadkową ocen składowych, przy czym każda z ocen składowych musi być pozytywna. Dla ocen składowych i dla oceny końcowej obowiązuje skala ocen od 2 (niedostateczny — ocena negatywna) do 5 (bardzo dobry).

Treści programowe

Przeprowadzenie analizy problemu stanowiącego temat pracy magisterskiej, w tym krytycznego przeglądu literatury i istniejących rozwiązań.

Tematyka zajęć

Przeprowadzenie analizy problemu stanowiącego temat pracy magisterskiej, w tym krytycznego przeglądu literatury i istniejących rozwiązań.

Metody dydaktyczne

Studium przypadku, prezentacja, referat, dyskusja.

Literatura

Podstawowa

1. Dudziak A., Żejmo A.: Redagowanie prac dyplomowych – wskazówki metodyczne dla studentów. Difin, Warszawa 2008

1. Zenderowski R.: Praca magisterska — Licencjat. Krótki przewodnik po metodologii pisania i obrony pracy dyplomowej, CeDeWu Sp. z o.o., 2015
Uzupełniająca

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	60	2,00
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	40	1,00
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwium/egzaminu, wykonanie projektu)	20	1,00